

Boros Imre: A pedagógus hivatástudata

2016 február 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A sztrájkfenyegetés mögött ott a sanda politikum és a nagy számban „szigorúan magánemberként” megjelent ellenzéki csapat.

Mindaz, ami manapság a pedagógustársadalom körül zajlik, mármint, hogy tüntetnek és sztrájkkal is fenyegetnek, megvallom, messzemen?en nem egyezik azzal, amit jómagam az oktatásról és azon belül a legfontosabb tényez?r?l, a tanárról, nevel?r?l és a hivatásáról vallok. Több évtizedes tapasztalat mondatja ezt velem, amit kezdetben diákként, majd szül?ként, egyetemi oktatóként és végül nagyszül?ként megéltem. Máig meg tudom nevezni az összes oktatómat az általános iskolától egészen az egyetemig, azzal együtt, hogy ki melyik tantárgyat tanította. Ennek oka nem valami rendkívüli memória, hanem az, hogy ?k mind nyomot hagytak valahol. Kett? kivételével mindegyikükre tisztelettel emlékezem.

Amikor ugyanerr?l a hetvenes években született gyermekeimet kérdeztem, egy-két kivételt?l eltekintve nem emlékeztek senkire. Akire pedig mégis, róla meg kiderült, hogy ?t „testületileg” kimacerálták az iskolából, azóta más polgári foglakozást ?z.

Fiatal egyetemi oktatóként az volt a benyomásom, hogy a hallgatók színvonala lassan, de biztosan egyre gyengébb. Kezdetben ezt betudtam annak, hogy a saját korosztályommal szemben bizonyára elfogult vagyok. Az 1985 után bekövetkezett zuhanórepülést azonban már nem tudtam mással indokolni, mint hogy körülbelül addigra a középiskolákból kikoptak azok a vezet? oktatók, akik a képzést még a Horthy-rendszerben kapták, és ennek megfelel?en is tanítottak, és kérték számon a diákokat. (Kékesi tanárn? nekünk els? gimnáziumban megmondta, hogy akinek a helyesírása másodikra nem lesz tökéletes, az harmadikos soha nem lesz – és ezt be is tartotta.) Azon, sajnos, ma már nem lehet vitatkozni, hogy az elmúlt három évtizedben a sorozatos oktatási reformok a diákok felkészültségében iszonyú zuhanást eredményeztek. Csökkent az írásbeli és szóbeli szabatos kifejezési képesség, természettudományi és m?szaki karokon a taner?k jobban teszik, ha els? évben pótórákat adnak, mert egyébként a hallgatók felét ki kellene rúgni az els? matek- és fizikavizsgán. Szaporodik a diszlexia és a diszgráfia. Mindez nagyon negatív nemzetgazdasági és kulturális sokkhatásokkal jár, amit a cégek és intézmények érzékelnek is.

Az oktatási-nevelési rendszer f? baja maga a megállíthatatlan színvonalcsökkenés. Tüntetni és sztrájkolni – f?ként a gyermekek érdekeit hangoztatva – éppen azért kellene, hogy elindulhasson a felzárkózás a hajdani szinthez. Ezért kellene a kormányt is táncba hívni. A pedagógustüntetés és a sztrájkfenyegetés azonban messze nem err?l szól. Kritizálják az oktatás anyagi-technikai feltételeit, meg a Kliket, amiben talán igazuk is van.

A legfontosabb oktatási tényez?t, vagyis saját magukat azonban még a kritika (önkritika) halvány fuvallata sem érintheti. Az iskola lelke ugyanis még ma is maga a tanító, a tanár és az ? hivatástudata és áldozatvállalása lenne, de ez er?sen hiányos. A tanárokra is, mint az orvosokra, emberi sorsok vannak bízva, de az orvosoktól eltér?en soknak tartják a munkaid?t, az orvosok meg háromszor annyit is a kórházban töltenek id?nként, mert ?k a munkájukat végzik el, egyes pedagógusok pedig a gyári munkásokhoz hasonlóan, letudva a m?szakot, csöngetéskor leteszik a lantot.

Hivatást, sajnos, bérmunkástudattal sikeresen gyakorolni nem lehet. Hol van már, amikor Tuboly tanár úr párunkat a tanórák után „bennfogott” többször, mondván, hogy egyetemre készülve rá kell kapcsolni a matekra. (Akkoriban amelyik egyetemen nem volt háromszoros-négyszeres túljelentkezés, azt nem is jegyezték!) A hivatás napi huszonnégy órás, a bérmunka pedig háromszor nyolc óra, ahogy a híres sláger szól.

A „nyócóra” munka, „nyócóra” pihenés, „nyócóra” szórakozás jegyében, szakszervezeti szervezésben, bérmunkástudattal zajlanak ma a dolgok. Kevesebb tananyag kell, tankönyvválasztási lehet?ség és természetesen több bér is. Fájdalmas az is, hogy min?sítési rendszer van, és ismét vannak tanfelügyel?k. A harc ugyanazokat a jegyeket mutatja, mint a t?ke és a munka közötti harc, kevesebb teljesítményt több ellenszolgáltatá-sért. Nyilvánvaló, hogy a kötelezettségek lazítására a fiatalok is kaphatók, tehát ?ket is harcba hívják. Végül is a taner? lehet pozitív, de negatív példakép is, mindkett? követhet?. Egy a dolgok mélyéig lehatoló volt vezet? egyetemi oktató, volt fels?oktatási államtitkár jogos kritikájából csak az ellen tiltakoznak, hogy neki nem tetszik egyes pedagógusok nem ritkán ápolatlan küls?je, mert az nem példamutató. Egy bolond százat csinál alapon most az „ellenállók” kockás ingben pompáznak, de a kritika lényegér?l, vagyis arról, hogy miért is színvonaltalan az oktatás, hallgatnak. Végül, de messze nem utolsósorban szólni kell a pedagógustüntetés és sztrájkfenyegetés mögött még csak nem is meghúzódó, hanem jól látható sanda politikumról, a tüntetéseken nagy számban megjelent, „szigorúan magánemberként” csapatostul ott téblábló ellenzéki politikusokról.

Azok a szakszervezeti funkcionáriusok, akik az ellenzék kormányon eltöltött éveiben lapítottak, amikor iskolák százait zárták be, tanárok ezreit eresztették szélnek, vették el a tizenharmadik bért és kurtították a jövedelmeket inflációval, most nagyon harcosak, még a tárgyalóasztalt is kerülik, csak balhét és nemzetközi visszhangot akarnak. Talán attól tartanak, hogy a tárgyalóasztal mellett a valós probléma, a színvonaltalanság, és annak okai is szóba kerülnek. Nagy kár, hogy a jobbra hivatott pedagógustársadalom egy jelent?s hányada bed?lt a maszlagnak.

Boros Imre – www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló